

HỒI THỨ MỘT TRĂM BỐN MƯƠI BA VÀO VƯƠNG PHỦ ĐÁNH TRÁO KINH THU

Vi Tiểu Bảo hỏi :

-Té ra là thế. Chắc ngày trước Vương gia chinh đông tây phạt, nam tảo bắc tần, lập nhiều công lao hạn mã nên đã dùng những thứ binh khí này tung hoành trận địa.

Ngô Tam Quế mỉm cười đáp :

- Đúng thế ! Tiểu Vương gia một đời chinh chiến, kẻ cả lớn lẫn nhỏ đã từng xông pha mấy trăm trận, vào sinh ra tử không biết bao nhiêu lần. Ngòi Vương gia này phải đem xương máu ra mà đánh đổi .

Hắn nói câu này có ý chê Vi Tiểu Bảo là một thằng nhỏ chưa ráo máu đầu, bất quá được nhà vua sủng ái mà thăng quan phong tước .

Vi Tiểu Bảo gật đầu khen phải, hỏi :

- Ngày trước Vương gia trấn thủ Sơn Hải quan đã dùng thứ khí giới nào? Lập nên đại công gì?

Ngô Tam Quế đột nhiên biến sắc.

Nên biết trấn thủ ở Sơn Hải quan là để đánh nhau với người Mãn châu. Càng lập công là càng giết nhiều người Mãn Thanh. Vi Tiểu Bảo hỏi câu này là có ý ngầm chọc Ngô Tam Quế đã làm Hán gian.

Ngô Tam Quế hai tay run rẩy, không nhìn được đã toan nổi nóng.

Vi Tiểu Bảo lại nói :

Tiểu tướng nghe nói Hoàng Đế Vĩnh Lịch triều Minh bị Vương gia đuổi theo từ Vân Nam tới Miến Điện mới bắt được. Hoàng đế Vĩnh Lịch đã bị Vương gia thắt cổ bằng dây cung cho chết .

Gã nói tới đây trở vào cây cung treo trên tường hỏi :

-Phải chăng Vương gia đã dùng dây cung này ?

Việc Ngô Tam Quế sát hại Hoàng đế Vĩnh Lịch thì hồi đó hẳn quyết chí tận trung với nhà Thanh, chẳng nghĩ gì đến chuyện nhị tâm, nhưng trong lòng hẳn cũng rất lấy làm hổ thẹn về hành động đó.

Những người trong Vương phủ chẳng một ai dám nhắc tới vụ này, không ngờ Vi Tiểu Bảo lại phanh phui vết xấu của hắn ra thì hẳn không phần nộ sao được ?

Trong lúc nhất thời, Ngô Tam Quế không kiềm chế được lửa giận liền lớn tiếng hỏi :

- Bữa nay Vi Đô thống thốt ra những lời châm chọc là có ý gì?

Vi Tiểu Bảo làm bộ ngạc nhiên hỏi :

-ô hay ! Sao lại có chuyện đó ? Khi nào tiểu tướng dám hất ý Vương gia mà buông lời châm chọc ? Hồi tiểu tướng ở Bắc Kinh được nghe mọi người tán tụng : Cả đến Hoàng đế mMinh triều Vương gia cũng ra tay hạ sát , đủ tỏ tấm trung ca của Vương gia đối với nhà Đại Thanh ta bền như sắt đá .

Gã ngừng một chút rồi tiếp :

-Tiểu tướng còn nghe nói chính Vương gia đã thân hành ra tay xử giảo Vĩnh Lịch Hoàng đế , thất mạng dây cung kêu ken két , khiến Vĩnh Lịch Hoàng đế rên ư ử mà Vương gia vẫn cười ha hả .Hay lắm ! Hay lắm ! Lòng trung của Vương gia thật là son sắt !

Ngô Tam Quế đứng phắt dậy toan nổi nóng ngay , nhưng rồi hắn bụng bảo dạ :

-Thằng lỏi này mới là đứa con nít thì dù lớn mật tới đâu cũng chẳng dám xung chằng với ta .Dây nhất định là tên tiểu hôn quân sai gã đến thử ta .Nếu không thế thì một tên đối đầu nào ở trong triều đã vạch đường cho gã đến đây buông lời khích bác ta để ta thò đuôi cho gã nắm lấy .

Ngô Tam Quế quả là tay xảo quyết phi thường , hắn nghĩ vậy liền đổi mặt giận làm tươi cười bảo :

-Sự thực công hãn mã của tiểu vương chẳng có chi đáng kể , không bỏ làm trò cười , chỉ có tấm lòng trung trinh đối với Hoàng thượng mới là chỗ sở trường của tiểu vương .

Hắn ngừng một chút rồi tiếp :

-Tiểu huynh đệ ! Nếu tiểu huynh đệ muốn làm Chính Đông Vương , Tảo bắc Vương .. thì nên học lão gia đây về tactic trung trính đối với Hoàng thượng .

Vì Tiểu Bảo đáp :

-Dạ dạ ! Cái đó nhất định là phải học rồi .Đáng tiếc tiểu tướng sinh sau Vương gia mấy chục năm .Bao nhiêu Hoàng đế Minh triều đều bị Vương gia giết sạch rồi , khi6n tiểu tướng không còn hạ thủ vào đâu được .

Ngô Tam Quế mắmg thâm trong bụng :

-Sao cũng có một ngày kia mi lọt vào tay ta thì ta sẽ xử mi ngàn đao phân thân .

Ngoài miệng hắn cười nói :

-Vi Đô thống mà muốn lập công thì lo gì chẳng có cơ hội ?

Vì Tiểu Bảo cười đáp :

-Nếu có kẻ tạo phản thì hay quá !

Ngô Tam Quế trong lòng phát run , miễn cưỡng hỏi :

-Có kẻ tạo phản thì sao ?

Vì Tiểu Bảo đáp:

-Có kẻ tạo phản thì Hoàng Thượng phái tiểu tướng xuất chinh .Tiểu tướng sẽ học Vương gia liêu mạng giết giặc .Nếu bắt sống phản tặc thì lại càng chóng được phong Vương .

Ngô Tam Quế nghiêm nghị nói :

-Vi huynh đệ ! Những chuyện này không nói bừa bãi được đâu .Hiện nay Thánh thiên tử trị vì , bốn bề qui phục , thì còn có ai tạo phản ?

Vì Tiểu Bảo hỏi :

-Theo lời Vương gia thì nhất quyết không có người tạo phản ư ?

Ngô Tam Quế sững sờ đáp :

-Nếu bảo là nhất định không có người tạo phản thì vị tất đã đúng .Bọn dư đảng nhà Minh , hoặc bọn côn đồ các nơi làm càn nổi loạn thì e rằng cũng có .

Vì Tiểu Bảo nói :

Đã còn người tạo phản thì lại không phải Thánh thiên tử trị vì .

Ngô Tam Quế cười khành khạch mấy tiếng đáp :

-Vi tiểu huynh đệ này nói chuyện thú quá .

Nguyên Vì Tiểu Bảo ngó thấy pho Tứ Thập Nhị Chương Kinh trên liền nghĩ ra cách chọc giận Ngô Tam Quế .Gã cho là hấn mà nổi trận lôi đình là rũ áo bỏ đi , Gã sẽ thừa cơ đánh cắp pho kinh .Chẳng ngờ Ngô Tam Quế lòng dạ rất thâm trầm , tuy hấn nổi nóng một chút nhưng rồi lại nín nhịn được ngay , không bị trúng kế .

Vì Tiểu Bảo thấy Ngô Tam Quế không mắc mưu vì lời khích bác của mình , lại thấy bộ sách chỉ thò tay ra là lấy được mà thủy chung không có cơ hội động thủ , gã liền thay đổi giọng lưỡi , nói toàn những câu rất lọt tai Ngô Tam Quế .Miệng gã thao thao bất tuyệt những lời tâng bốc mà trong lòng xoay chuyển không ngừng để tìm cách ăn cắp pho sách cho bằng được .Gã tự nhủ :

-Nếu ta giả mạo truyền thánh chỉ , nói là đức Hoàng thượng muốn lấy pho kinh này thì chắc lão con rùa cũng phải dâng nạp .Huống chi Hoàng thượng thực tình muốn lấy kinh sách .Ngài đã dẫn ta nhân chuyến đi Vân Nam này dò xét cho ra kinh sách .Vậy ta có bảo lão con rùa lấy sách cũng không phải giả mạo thánh chỉ .Ta sợ là sợ lão con rùa ngoài miệng ưng chịu , nhưng hấn ngấm ngấm hành động cũng như Khanh Thân Vương , giả tạo một pho khác đưa cho mình đem vềthì được sách cũng như không .

Gã nghĩ tới chuyện giả mạo kinh sách , liền nảy ra một chủ ý rồi đột nhiên hạ thấp giọng xuống nói :

-Thưa Vương gia ! Hoàng thượng có một đạo mật chỉ .

Ngô Tam Quế giật mình kinh hãi đứng dậy đáp :

-Nô tài xin kính cẩn nghe chỉ dụ của Thánh hoàng .

Vì Tiểu Bảo nắm tay hấn nói :

-Vương gia hãy bình tĩnh , bất tất phải hoang mang .Trước hết tiểu tướng hãy nói về tiền nhân hậu quả về vụ này cho Vương gia nghe .

Ngô Tam Quế kính cẩn đáp :

-Dạ ạ !...

Nhưng hần vẫn đứng yên không ngồi xuống .

Vì Tiểu Bảo hỏi :

-Hoàng thượng biết rõ Vương gia là một vị trung thần của nhà Đại Thanh , mà còn dặn tiểu tướng điều tra cho biết rõ Vương gia là trung thần hay gian thần , Vương gia có hiểu dụng ý của ngài như thế nào không ?

Ngô Tam Quế gãi đầu gãi tai đáp :

-Cái đó tiểu vương không thể hiểu được .

Vì Tiểu Bảo nói :

- Nguyên đức Hoàng thượng có một việc lớn , muốn phái Vương gia thực hành, nhưng ngài còn chưa yên tâm và không hiểu Vương gia có ưng thuận chăng ? Ngài cho Công chúa Kiến Ninh huê duyên cùng lệnh thái tử là để... là để...

Ngô Tam Quế hỏi ngay :

-Để khích lệ phải không ?

Vì Tiểu Bảo đáp :

-Phải rồi .Hoàng thượng đã nói là để khích lệ , nhưng tiểu tướng học vấn kém quá , nên không nhớ ra được .

Ngô Tam Quế nói :

-Hoàng thượng đã có việc sai phái thì dĩ nhiên tiểu vương phải cúc cung tận tụy đem sức trâu ngựa đến nghia trúc mai .Nhưng chưa hiểu Hoàng thượng sai nô tài làm việc gì ?

Vì Tiểu Bảo đáp :

Việc này rất quan trọng .Ngày mai cũng vào giờ này , xin Vương gia chờ ở phủ để tiểu tướng đến truyền mật chỉ của Hoàng thượng .

Ngô Tam Quế đáp ngay :

-Dạ dạ ! Hoàng thượng đã có chỉ thị để nô tài thân hành đến An Phủ viên kính cẩn nghinh tiếp .

Vì Tiểu Bảo đáp :

-Ồ An Phủ viên nhiều tai mắt , có điều không tiện .Vương gia tiếp chỉ ở đây kín đáo hơn .

Ngô Tam Quế không hiểu gã cố ý hý lộng quỷ thần , liền kính cẩn đưa gã ra về .

Hôm sau Vì Tiểu Bảo lại đúng giờ hẹn tới nơi .Hai người vào thư phòng .

Vì Tiểu Bảo hỏi :

-Vương gia ! Sự việc mà tiểu tướng nói đây quan hệ rất trọng đại , xin Vương gia giữ cho cực kì thần bí , đừng may mắn tiết lộ .Cả trong bản tấu chương cũng không thể nhắc đến một chữ .

Ngô Tam Quế đáp :

-Dạ dạ ! Dĩ nhiên tiểu vương phải giữ cơ mật .

Vì Tiểu Bảo khẽ nói :

-Hoàng thượng nhận được tin mật báo ! Thượng Khả Hỷ và Cảnh Tĩnh Trung có ý tạo phản .

Ngô Tam Quế nghe nói cả kinh thất sắc .

Nguyên Bình Nam Vương Thượng Khả Hỷ , trấn thủ ở Quảng Đông , Tĩnh Nam Vương Cảnh Tĩnh Trung trấn thủ ở Phúc Kiến . và Ngô Tam Quế trấn thủ ở Vân Nam gọi là Tam Phiến .Tam Phiến đồng vinh cộng nhục , vui buồn có nhau .Ngô Tam Quế âm mưu tạo phản cũng định sẽ cấu kết với Cảnh , Thương nhị Phiến , hần nghe nói Hoàng đế được tin Cảnh Thượng tạo phản dĩ nhiên không khỏi chột dạ .run lên hỏi :

- Chuyện đó có thật không ?

Nguyên hôm trước Vi Tiểu Bảo bịa ra có đạo mật chỉ , nhưng gã còn nhỏ tuổi ít hiểu về việc quân quốc đại sự .Gã tưởng nói bừa nói ầu một phen chưa chắc Ngô Tam Quế đã chịu tin theo , hai nữa là ngày sau câu chuyện võ lữ có thể quan hệ rất lớn , tất gã bị vua Khang Hy trách phạt , gã trở về An Phụ Viên cùng quần hùng thương nghị rồi đi đến kết luận là vu hãm Cảnh , Thượng nhị Phiên mưu phản để hãm dọa Ngô Tam Quế , khiến hấn xúc tiến mau lẹ hành động phản nghịch .

Ngô Tam Quế nghe nói vật quả nhiên kinh hãi tay chân luống cuống .

Vi Tiểu Bảo nói :

-Kể ra thì Hoàng thượng hàng ngày nghe được tin tam Phiên có ý tạo phản , nhưng chỉ coi là lời báo cáo suông nên ngại không tin .

Ngô Tam Quế nói :

-Dạ dạ! Hoàng thượng quả là bậc thánh nhân .

Vi Tiểu Bảo nói tiếp :

-Nhưng hai tên Cảnh , Thượng mưu đồ phản nghịch , Hoàng thượng lần này đã vất được chứng cứ xác thực .Ngài phán : Bọn nhị Phiên mưu phản chưa rõ rệt , tạm thời không nên rút dây động rừng .Ngài muốn phái Vương gia điều động binh mã phòng thủ tại miền biên giới Lương Quảng .Chờ khi nhị Phiên cử sự , lập tức Vương gia phái quân đến Quảng Động , Phúc Kiến để bắt hai tên phản tặc này đưa tới Bắc Kinh .

Ngô Tam Quế khom lưng đáp :

-Nô tài phụng lãnh thánh chỉ . Nếu Cảnh Thượng nhị Phiên có ý hai lòng , hành động phản loạn thì nô tài lập tức bắt hai nhân vật đó ngay đưa đến Bắc Kinh.

Vi Tiểu Bảo nói :

-Hoàng thượng đã phán Thượng Khả Hỷ là con người ngu muội , hồ đồ .Còn Cảnh Tĩnh Trung chỉ là một gã tiểu tử vô dụng , quyết chúng chẳng thể nào chống đối với Vương gia .Chỉ cần Vương gia chịu phát binh , còn triều đình bất tất phải phái đi một tên lính , cũng đủ mã đáo thành công .

Ngô Tam Quế mỉm cười đáp :

-Xinh Thánh thượng vạn an .Nô tài hằng ngày luyện tập sĩ tốt , không hề sao lãng là chờ Hoàng thượng điều động .Binh tướng dưới trướng nô tài đều như đạo thân binh của ba màu cờ ở trong triều . thể chết tận trung với Chúa .

Vi Tiểu Bảo nói :

-Tiểu tướng trở về kinh sẽ tâu trình Hoàng thượng những lời chí thành của Vương gia thì nhất định long tâm hơn hở vô cùng !

Ngô Tam Quế mừng thầm nghĩ bụng :

-Nếu như vậy thì ta có điều binh khiển tướng , tên tiểu hôn quân kia cũng biết rồi và không còn nghi ngờ gì nữa .

Vi Tiểu Bảo trở vào cây súng trên tường hỏi :

-Thưa Vương gia ! Đây phải chăng là hỏa khí của Tây phương ?

Ngô Tam Quế đáp :

-Chính thị ! Đó là súng của nước La Sát .Ngày trước nhà Đại Thanh ta đánh nhau với quân La Sát ngoài quan ải , bên ta lấy được đem về .Thực là những khí giới cực kì lợi hại !

Vi Tiểu Bảo hỏi :

-Tiểu tướng chưa từng bắn súng bao giờ .Nay muốn mượn Vương gia bắn thử một phát được chăng ?

Ngô Tam Quế mỉm cười đáp :

-Dĩ nhiên là được . Thử súng này thường dùng ở nơi chiến trận , tuy bắn rất xa nhưng mang xách không tiện. Người La Sát còn thử súng nhỏ bắn dễ dàng hơn.

Hắn vừa nói vừa đến trước cái tủ gỗ vừa nói vừa rút ngăn kéo lấy ra một cái hộp gỗ đồ .

Vi Tiểu Bảo đứng ngay bên thư án , thấy Ngô Tam Quế xoay mình gã lập tức quay lại , mở áo choàng màu vàng lấy một pho Tư Thập Nhị Chương Kinh ở trong

túi áo ra để lên án , và cầm pho kinh sách ở trên án chuồn vào trong túi áo choàng .

Cử động của gã cực kì mau lẹ .Đừng nói Ngô Tam Quế trở gót đi lấy súng mà dù cho lão đứng giương mắt ra ngay đó , gã cũng chỉ cần xoay lưng lại cho đi một chút là hẳn khó lòng phát giác .

Hai pho kinh sách này giống hệt nhau , chỉ khác có bì bọc bên ngoài .Tối hôm qua , Vi Tiểu Bảo đã lấy pho sách của đạo quân cờ trắng nhuộm thành màu lam , để đánh tráo lấy pho kinh sách cũng màu lam của Ngô Tam Quế .

Rồi lại thấy Ngô Tam Quế mở hộp gỗ ra lấy cây súng dài chừng một thước .Nòng súng đã nhồi thuốc nổ rồi dùng dùi sắt vặn thật chặt .Kế đó lại đặt vào 3 viên đạn sắt .Hắn còn lấy 1 cái ngòi bằng giấy rồi đưa cả súng lẫn ngòi cho Vi Tiểu Bảo và nói :

-Vi Đô thống cứ châm lửa vào ngòi cho thuốc nổ bắn đạn ra là được .

Vi Tiểu Bảo đón lấy .Gã chĩa miệng súng ra ngoài cửa sổ nhằm vào một tòa núi giả rồi đốt ngòi lên .Ngòi lửa dẫn thuốc vào trong nòng súng nổ lên một tiếng đoàng rùng rợn .

Khí nóng ghê gớm quạt vào mặt Vi Tiểu Bảo .Tay gã rung động mãnh liệt .Cây súng rớt xuống đất .

Trước mắt thấy khói mù mịt .Bất giác Vi Tiểu Bảo lùi lại hai bước .

Ngô Tam Quế cười khanh khách hỏi :

-Luồng lực đạo cây súng này cũng ghê gớm lắm phải không ?

Vi Tiểu Bảo cánh tay bị tê chồn , buông lời thóa mạ :

-Con mẹ nó ! Trò chơi của bọn Tây Dương đúng là thú tà môn .

Ngô Tam Quế lại cười nói :

-Đô thống nhìn tòa núi giả kia kìa .

Vi Tiểu Bảo chú ý nhìn ra thì thấy tòa giả sơn đã sạt mất một góc phía dưới toàn là đá vụn .Bất giác gã thè lưỡi ra , hồi lâu mới thụt vào được .

Gã nói :

-Nếu súng này bắn vào người thì dù là xương đồng da sắt cũng không chống nổi .

Gã cúi xuống lượm cây súng đặt vào hộp :

Bọn thị vệ trong Vương phủ nghe súng nổ đều hốt hoảng chạy đến ngoài cửa sổ nhìn nhác trông vào .Thấy Vương gia bình yên không việc gì , đang nói chuyện với Vi Tiểu Bảo , mới yên lòng .

Ngô Tam Quế bê cái hộp lên cười nói :

Xin biểu Vi Đô thống cây súng này để đô thống bắn chơi .

Vi Tiểu Bảo lắc đầu đáp :

-Đây là món lợi khí phòng thân .Vương gia có lòng hậu tứ , tiểu tướng cũng không dám lãnh thụ .

Ngô Tam Quế nhét cái hộp vào tay gã cười nói :

-Chúng ta đã coi nhau như tình huynh đệ trong nhà , còn có chuyện riêng tây ? Tiểu vương là Đô thống .Đô thống cũng là tiểu vương .

Vi Tiểu Bảo đáp ;

-Đây là một thứ bảo vật của nước La Sát .Từ nay trở đi khó lòng lấy được .Vương gia có hảo tâm tiểu tướng cũng không dám thu nhận .

Nhưng trong lòng gã nghĩ thầm :

-Người đã cấu kết với bọn La Sát thì người muốn lấy bao nhiêu mà chẳng được ? nào phải của hiếm có ?

Ngô Tam Quế cười nói :

-Nó là của khó lấy được mới đem tặng đô thống .Chứ nếu là vật tầm thường thì Đô thống có coi vào đâu .Ha ha ! Ha ha !

Vi Tiểu Bảo liền tạ ơn thu nhận rồi cười nói :

-Từ nay nếu gặp kẻ nào muốn sát hại , tiểu tướng lấy súng ra bắn đoàng một tiếng là hẳn phải tan xác .Như vậy cái mạng nhỏ xiu của tiểu tướng cũng là Vương gia ban cho vậy .

Ngô Tam Quế vỗ vai gã đáp :

-Cái đó Đô thống hà tất phải khách sáo như vậy ? Cây súng này quả lợi hại nhưng nhồi thuốc lấp đạn sắt , tra ngòi cũng là những điều rất phiền phức , không phải chỉ như cung tên của chúng ta , nhất là liên châu tiễn , chỉ cần bắn một phát là tên vun vút bay ra không ngót .

Vì Tiểu Bảo nói :

-Đúng thế ! Nhưng nếu súng của người Tây Dương cũng bắn dễ dàng như cung tên , cứ cầm lấy là bắn liền thì người Trung Quốc chúng ta còn sống sao được với họ ? Giang sơn gấm vóc của nhà Đại Thanh há chẳng bị bọn chúng chiếm mất rồi ?

Gã nói tới đây cười hê hê tiếp :

-Dù sao nó cũng được một điểm rất hay là tiểu tướng đã có hai cây súng này thì bất tất phải rèn luyện võ công nữa .Nào đại tôn sư võ học , nào chưởng môn đều không phải địch thủ của tiểu tướng .

Vì Tiểu Bảo cáo từ Ngô Tam Quế ra khỏi Bình Tây Vương phủ , trở về An Phụ viên .Gã vào phòng đóng cửa lại lật bìa kính sách ra coi , quả nhiên cũng có rất nhiều mảnh giấy vun .Gã nghĩ thầm :

-Những mảnh giấy đồ trong tấm kính sách đã hoàn toàn lọt vào tay lão gia .Bây giờ lão gia chỉ còn phải mất công ráp mấy ngàn mảnh vun liền nhau cho thành tấm đồ hình là bảo tàng cùng long mạch của bọn Thát Đát đều do lão gia sử dụng hay muốn làm gì thì làm .

Nhưng việc ráp lại thành đồ bản cũng làm cho gã nhức đầu .Gã tự nhủ :

-Việc này không thể làm trong chốc lát mà thành được .Vậy chờa khi nào rảnh rang ta sẽ động thủ .

Gã liền khâu bìa sách lại và gói những mảnh vun thành một gói .Bên ngoài còn bọc một lần túi vải khâu lại rồi gã dấu vào trong áo lót .

Gã nghĩ tới đại công thành tựa không khỏi tự đắc , miệng lẩm bẩm :

-Nào tiểu Hoàng đế , nào mục điểm già , nào lão con rùa , nào Hồng giáo chủ , nào đại Hán gian ! Lại còn lão ni cô sư phụ ta , ai cũng muốn lấy được tám pho kinh sách này rút cục đều uống công hết .Chung quy những bí mật cả tám pho đều lọt vào tay Vi Tiểu Bảo .Ha ha ! Ha ha ! Nếu họ biết rõ nội vụ tất đem lão gia cho ngũ mã phanh thây .

Vụ này rất làm cho gã hứng thú , chỉ còn điều đáng tiếc là gã không thể khoe với ai được , thành ra gã chưa đủ thỏa mãn trọn vẹn , vì tính gã hay huênh hoang khoác lác .

Vi Tiểu Bảo bắc chân chữ ngũ cất giọng hát ngao một tiểu khúc của bọn kỹ nữ ở Dương Châu :

Rượu đào rót chén quỳnh tương ,
Tinh lang ơi hỏi hỏi chàng ở đâu ?
Dương Châu hai bốn cây cầu ,
Cầu nào chẳng có má đào nhớn nhơ ?

Vi Tiểu Bảo đang cao hứng , bỗng nghe có người khẽ gõ cửa phòng .

Người gõ cửa gõ ba tiếng trước , dừng một chút lại gõ hai tiếng . rồi sau cùng gõ ba tiếng nữa .Chính là ám hiệu của bọn Thiên Địa hội .

Vi Tiểu Bảo đứng dậy mở cửa .

Hai người tiến vào là Từ Thiên Xuyên và Mã Ngạn Siêu . Vi Tiểu Bảo ngó thấy nét mặt nghiêm trọng của họ , biết ngay có điều gì quan hệ , liền hỏi :

-Đã xảy ra chuyện gì rồi ?

Từ Thiên Xuyên đáp :

-Bọn thuộc hạ nghe mấy tên ngự tiền thị vệ nói là bọn thị vệ của Bình Tây Vương phủ đang xục tìm một người xứ Mông Cổ , dĩ nhiên chúng tìm kiếm Hãn

Thiếp Ma rồi .Nghe giọng lưỡi của bọn chúng thì dường như chúng hoài nghi bọn ta , mà không dám công nhiên tra xét .Vi hương chủ tính sao bây giờ ?

Vi Tiểu Bảo nói :

-Các vị bắt hẩn cột lại và giấu dưới gầm giường của tại hạ , chắc bọn thủ hạ của Ngô Tam Quế không dám vào phòng tại hạ lục tìm .

Từ Thiên Xuyên đáp :

-Chỉ sợ lúc hương chủ ra ngoài , bọn thủ hạ của tên đại Hán gian sẽ mượn nguyên nhân nào đó để tiến vào phòng tra xét .

Vi Tiểu Bảo nói :

-Bất luận trường hợp nào cũng không cho bọn chúng tiến vào .Nếu tình thế căng quá thì chúng ta động thủ .Chẳng lẽ bọn họ dám hành hung giết người ?

Từ Thiên Xuyên và Mã Ngạn điêu gât đầu khen phải .

Hai người toan lui ra thì Tiền lão bản lật đật chạy vào nói :

-Đại hán gian dường như sắp phóng hỏa .

Vi Tiểu Bảo cùng Từ , Mã đều cả kinh thất sắc , đồng thanh hỏi :

Tiền lão huynh bảo sao ?

Tiền lão bản đáp :

-Mấy bữa nay tại hạ tuần tra phía trước phía sau khu An Phụ viên để đề phòng đại Hán gian có hành động gì khác lạ không? Vừa rồi thấy trong khu rừng mé tây có bóng người nấp nánh , thuộc hạ liền lên lút tới đó xem sao thì ra có mấy chục người ẩn nấp. Bọn chúng đem theo dầu lửa cùng rất nhiều đồ dẫn hỏa .

Vi Tiểu Bảo cất tiếng thoá mạ :

-Con mẹ nó ! Đại Hán gian lớn mật toan đốt cháy cả công chúa ư ?

Tiền lão bản đáp :

-Không phải thế đâu .Bọn chúng nghi ngờ Hãn Thiếp Ma bị ta bắt mà không dám xông vào xục tìm .Chúng phóng hỏa rồi cho người ngựa tiến vào chữa lửa .Đó là cách để lục soát .

Vì Tiểu Bảo gật đầu hỏi :

- Phải rồi ! Đúng đây là một quỷ kế .Ba vị đại ca có cao kiến gì không ?

Từ Thiên Xuyên vung tay ra hiệu chém đầu đáp :

- Giết người để bịt miệng xong rồi hủy thi diệt tích là xong .

*** vietkiem.com ***